

[Socialministeren.]

den Bestemmelse om, at de unge bør have Adgang til at deltage i Foranstaltningernes Ledelse, fra selve Forslaget over i Betænkningen, vil jeg sige, at dette Ændringsforslag kommer i hvert Fald ikke til at virke reaktionært, saa længe den nuværende Socialminister indtager sit Embede, og jeg har ikke forstaaet paa Udvalget, at det var Meningen, at det skulde have nogen som helst Virkninger i saa Henseende, men at det kun var af rent praktiske Grunde, at man ikke mente, at en saadan Detailbestemmelse hørte hjemme i selve Lovforslaget.

Søren P. Larsen: Jeg kan fatte mig meget kort, idet jeg kun skal sige til den højtærede Socialminister, at naar der ingen Forskel er i vore Synspunkter fra første Behandling af dette Lovforslag og til tredje Behandling, saa skyldes det den Omstændighed, at der ikke er blevet forebragt os Materiale, som i nogen Maade har kunnet ændre vort Syn paa Forslaget. Der har altsaa ingen Aarsag været til at skifte Standpunkt, der har ingen Motiver været ført frem, der kunde begrunde det, og derfor er det ikke saa underligt, at vi har den samme Opfattelse ved tredje Behandling, som vi havde ved første Behandling.

Jeg kan i høj Grad erkende, at jeg ikke kendte saa meget til de Problemer, som vi drøfter med den højtærede Socialminister, da jeg kom ind i Rigsdagen, som jeg efterhaanden er kommet til at kende ved Behandlingen af disse Spørgsmaal. Jeg ved meget vel, at der er Folk, der er mere veludviklede, naar de træder ind i Rigsdagen, end jeg var; men jeg kan trøste mig med, at den højtærede Minister giver mig Attest for, at jeg efterhaanden har faaet noget Kendskab til disse Forhold. Det glæder mig, det havde været langt værre, hvis Ministeren havde sagt, at jeg efterhaanden var gaaet til den modsatte Side.

Den højtærede Minister var inde paa, at vi havde haft Sympati for Lovforslaget. Ja, jeg sagde ved første Behandling, og det vedstaar jeg ogsaa ved tredje, at selve det Problem, der røres ved, er et alvorligt og meget vidtrækkende Problem, og at enhver, der beskæftiger sig med politiske Forhold, og som har Kendskab til de unge, ikke paa Forhaand maa afvise en Bestræbelse, der gaar ud paa at raade Bod paa de store Vanskeligheder, som ogsaa de unge er inde i for Øjeblikket. Det er, hvad jeg har udtrykt ved første Behandling, og det kan jeg ogsaa godt udtrykke ved tredje Behandling. Men

naar vi ser nærmere paa Lovforslaget og paa Forslagets Tendenser, saa kan jeg ikke sige, jeg har megen Sympati for Forslaget, som det foreligger udformet her ved tredje Behandling, fordi det ikke rører ved det, som er Ondets Rod.

Den højtærede Minister var inde paa, at han havde gjort Forsøg paa at faa Forhandling i Gang netop om det ømme Spørgsmaal, som Tarifspørgsmaalet er. Den højtærede Minister vilde mene, at vi har lagt for megen Vægt paa den Udtalelse, den højtærede Minister har fremsat i sin Skrivelse til Arbejdsløshedsraadet. Dertil maa jeg sige, at jeg ved virkelig ikke, hvordan man skal bære sig ad. Hvis der foreligger en Skrivelse offentligt fra den højtærede Minister, og man ikke lægger Vægt paa den, saa faar man paa Hovedet, og lægger man Vægt paa den, kan man ogsaa risikere at faa paa Hovedet.

Jeg synes, som jeg sagde ved første Behandling, at denne Skrivelse fremtræder med den store Autoritet, som Socialministeren sidder inde med paa disse Omraader, og derfor maatte jeg lægge Vægt paa, at Ministeren har rørt ved Problemet paa den Maade, som Ministeren har gjort. Ministeren har her set noget af det, som er det vanskeligste for de unge, at de ikke besidder de legemlige Kræfter og den faglige Færdighed. Saa meget mere maatte jeg lægge Vægt paa det, som Ministeren udtrykkelig gør opmærksom paa, at det er et Forhold, der truer med at blive af kronisk Karakter, altsaa blive vedvarende.

Derfor kan jeg takke den højtærede Minister for, at han vedblivende har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og jeg vil lykønske den højtærede Minister til, at han har ikke alene Kræfter, men ogsaa det Mod, der skal til, for at komme igennem det brydsomme Arbejde, som det ganske sikkert bliver at faa en Tilpasning — undskyld jeg bruger Ordet, men det er det, der menes med Ministerens Henvendelse —, en Tilpasning af Tarifsystemet, saaledes at den naturlige Beskæftigelse for de unge, deres Optagelse i Erhvervslivet, maa kunne finde Sted til Dygtiggørelse for de unge, og saa at de ogsaa derigennem kan hjælpe til med at skaffe sig det nødvendige til eget Ophold.

Det ærede Medlem Hr. Rager, der jo altid er ministeriel og ogsaa var det i Dag, var inde paa, at det var en Urimelighed fra vor Side at skrive i Betænkningen, at der stilles yderligere Millionbeløb til Raadighed. Jeg har læst Forslaget igennem, og der